

Fővárosi Ítéltábla
mint másodfokú bíróság
1.Mf.31.051/2022/5.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a felperesi képviselő (felperesi képviselő címe, ügyintéző: dr. Lohn Balázs ügyvéd) által képviselt **Felperes1** (Felperes1 címe) **felperesnek** a dr. Fésü Gizella kamarai jogtanácsos által képviselt **Alperes1** (Alperes1 címe.) **alperes** ellen munkavállalói azonnali hatályú felmondás jogkövetkezménye iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 3.M.70.833/2021/9. számú ítélete ellen a felperes által 10., az alperes által 13. sorszámon előterjesztett fellebbezések folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett részében helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 12.000 (tizenkétezer) forint másodfokú perköltséget.

A felperes terhén jelentkező 15.000 (tizenötezer) forint eljárási illetéket a Magyar Állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Ítéleti tényállás

[1] Az elsőfokú bíróság által megállapított ítéleti tényállás szerint a felperes 2016. február 29. napjától állt az alperes alkalmazásában határozatlan idejű munkaviszonyban call center munkatárs munkakörben. A felperes közvetlen felettesei Tanú4 és Tanú1 voltak. A felperes a munkaviszonya fennállása alatt – figyelemmel arra, hogy a munkaviszonyából fakadóan, ahhoz kapcsolódó cafetéria elemként járt számára ezen juttatás – az alperestől

magánszemélyként egészségügyi szolgáltatást vett igénybe. Ennek keretén belül a felperes folyamatos hasmenésére és hőemelkedésére tekintettel beutaló alapján Orvos1. orvoshoz került, aki széklettenyésztést rendelt el a felperesnél, majd a felperes kérése és beleegyezése alapján 2016. szeptember 21. napján laborvizsgálat került elvégzésre. A felperes 2016. szeptember 22. napjára az alperes klinikáján belgyógyászati szakvizsgálatra kért időpontot. A belgyógyász írásban rögzítette a diagnózist, illetőleg azt, hogy az elvégzett laborvizsgálat során megemelkedett májenzimek mérsékelt fokú emelkedése volt tapasztalható, valamint további laborvizsgálat elrendelését helyezte kilátásba. Ezt követően a felperes panaszai elmúltak, nem tért vissza az adott orvoshoz.

[2] A felperes rendszeresen megosztott információkat a munkatársakkal a saját betegségéről. A felperes közvetlen munkatársai, a call centeres munkavállalók egy közös közösségi oldal neve csoportot hoztak létre, amelyben többek között egymást tájékoztatták a napi beosztásokról és egyéb dolgokról. Ennek kapcsán ezen közösségi oldal neve csoportban Tanúl 2016. szeptember 27. napján azt a bejegyzést tette, hogy „Felperes1 leletei rendben vannak”.

[3] A felperes ezt követően 2016. szeptember 28-i e-mailben az alábbi kéréssel fordult az alpereshez: „Kedves Kollégák! 05.27-én már műtöttek a Kórház1ben Bartholini tályoggal, ami újra előjött és két napja spontán kifakadt. A szakrendelésen a tegnapi napon ismét megjelentem, ahol a ciszta teljes eltávolítása végett osztályos felvételemet kérték. Az osztályon a szakorvos vizsgálat utána haza küldött, hogy csak akkor lehet eltávolítani, ha meg van telve, de még nem fakadt ki. Kérte, hogy várjak és menjek be, ha újra duzzadni kezdene. Mivel ennyi időre nem szeretnék emiatt kiesni a munkából, utána tudnátok nézni, kérlek, hogy nálunk ez megoldható lenne-e? Előre is köszönöm a segítséget! Szép napot! Üdv, Felperes1”. Ezen e-mail alapján az alperesnél az ügyet kiszignálták az orvos szakmai igazgatónak, aki 2016. október 6. napján komplex vírus szerológiai vizsgálatra is sor került. Az alperes egyik alkalmazottja ezen vizsgálat eredményét a 2016. október 10. napján közölte a felperessel egy privát üzenetben.

[4] A felperes 2016. október 11-én azonnali hatályú felmondással élt, melynek indoka szerint „Az adatvédelmi és betegjogi szempontból való ügykezelés számomra nem megfelelően elrendezett, végkimenete miatt”.

[5] Az alperes az azonnali hatályú felmondást jogellenesnek találta, egyúttal írásbeli felszólítással kötelezte a felperest 183.000.- forint átalánykártérítés megfizetésére arra hivatkozással, hogy a felperes jogellenesen szüntette meg a munkaviszonyát.

Kereset, viszontkereset és ellenkérelem

[6] A felperes keresetében elsődlegesen kérte az azonnali hatályú felmondás jogszerűségének megállapítását és a fizetési felszólítás hatályon kívül helyezését, másodlagosan kérte a fizetési felszólításban szereplő összeg mérséklését 163.000.- forintra.

[7] Hivatkozásképpen előadta, hogy 2016. október 11. napján értesült arról, hogy 2016. szeptember-október hónapjaiban a munkatársai között az a téves és megalapozatlan híresztelés terjedt, hogy Hepatitis C vírussal fertőzött. Az alperes az előzetes tájékoztatása és a hozzájárulása nélkül intézkedett aziránt, hogy a Hepatitis C fertőzés fennállását ellenőrizték: az egészségi állapotáról a munkatársai tájékoztatást kértek és kaptak az alperes egészségügyi személyzetétől, a rá vonatkozó egészségügyi dokumentációba betekintettek, az orvosszakmai igazgatóval az egészségügyi állapotáról konzultáltak. Végül úgy döntöttek, hogy az egészségi állapotára vonatkozó vizsgálatot rendelnek el az erre vonatkozó hatáskör és hozzájárulás hiányában. Mindezek alapján mind a szakmai, mind az emberi bizalma megrendült.

[8] Előadta, hogy az alperes megsértette az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény (a továbbiakban: Eütv.) 8. § (2) bekezdését, 10. §-át, 13. § (2) bekezdés b), d), e) pontjait, 15.§-át, 25.§-át, 138. §-ban foglalt jogait. Hivatkozott arra, hogy nem kérte a műtét elvégzését és a vérmintát is teljesen eltérő célból vették. Az engedély kizárólag egy adott vizsgálatra irányult, nem arra, hogy a mintát bármire felhasználják. A szabad orvosválasztáshoz való jogát nem biztosították, olyan vizsgálatot végeztek el a korábban tőle levett vérmintából, amiről nem tájékoztatták, hozzájárulását nem kérték. Ezáltal megfosztották az önrendelkezési jog gyakorlásától, az orvos- és az egészségügyi intézmény megválasztásának lehetőségétől.

[9] Előadta, hogy az elvégzett vizsgálatok eredménye különleges adatnak minősül, amit csak az írásbeli hozzájárulás alapján kezelhetett volna az alperes. Az alperes megsértette az egészségügyi és a hozzájuk kapcsolódó személyes adatok kezeléséről és védelméről szóló 1997. évi XLVII. törvény alapján fennálló, az egészségügyi dokumentáció kezelésével kapcsolatos kötelezettségeit, amikor hozzáférést biztosított a leletekhez olyan személyeknek, akik arra nem jogosultak. A két jogviszonyt az alperesnek következetesen elkülönítve kellett volna kezelnie. Állította, hogy az alperes különleges adatait érdekeinek érvényesítésére felhasználta és azokat a hozzájárulása nélkül illetéktelen harmadik személyek részére kiadta.

[10] Hivatkozott arra, hogy a csoportvezető-helyettes által küldött közösségi oldal neve üzenet súlyosan sértette személyes adatait, jó hírnevét, magánszféráját, az emberi méltósághoz való jogát és betegjogait, mert munkatársait az előzetes hozzájárulása nélkül tájékoztatta egészségi állapotáról és róla a betegség látszatát keltette azáltal, hogy tájékoztatta közvetlen kollégáit annak tényéről, hogy rajta orvosi vizsgálatot végeztek, különös tekintettel annak módjára, nevezetesen, hogy kihagyta őt a beszélgetésből. Az, hogy ő korábban a munkatársainak ő maga mondta el betegsége vonatkozó információit, nem menti az alperes eljárását. Hivatkozott arra is, hogy a közösségi oldal neve bejegyzés célja nem a munkaidő-beosztás közlése volt, hanem a fertőzésveszély megvitatása. Az alperes az adatvédelmi jogait megsértette, amikor közvetlen felettesei olyan személyes adatokat

közöltek a munkatársaival, amelynek következtében a felperes személyes és fokozottan védett egészségügyi adatai megismerhetővé váltak. Senkitől nem várható el olyan munkahelyen való munkavégzés, ahol egészségi állapotát közvetlen felettése által lehetővé téve, csoportosan, a tudta nélkül beszélik meg munkatársai értékítéletüket kifejezve.

[11] Az alperes ellenkérelmében kérte a kereset elutasítását. Hivatkozásképpen előadta, hogy az azonnali hatályú felmondás jogellenes, a felperesnek nem sértette meg az adatvédelmi vagy betegjogait. Az egészségbiztosítási szolgáltatás igénybevétele választható cafetéria juttatás volt. A felperes egészségügyi vizsgálatában és kezelésében kizárólag az arra jogosult személyek vettek részt, jogosulatlan adatkezelésre nem történt. A felperes levele alapján az alperes elkezdte megvizsgálni a műtét megszervezhetőségét. A felperes esetében a rendkívül intenzív orvosi-egészségügyi ellátás igénybevétele miatt indokolt volt összefoglaló szakorvosi vélemény. Állította, hogy a vérvizsgálathoz megadott általános beleegyezés elegendő, hogy egy adott betegség, tünetegyüttes különböző speciális vérvizsgálatok útján diagnosztizálásra kerülhessen, másrésről pedig a felperes műtétrel kapcsolatban írt levele is tartalmazta a hozzájárulást. Nem terjed ki a tájékoztatási kötelezettség arra, hogy a levett vérből az egyes markerek vizsgálata mire terjed ki. Hivatkozott arra is, hogy semmilyen sérelmet nem okozott az intézkedése.

[12] Előadta, hogy az alperes nem támogatta a közösségi oldal neve csoportot és nem is tilthatja meg azt, hogy a munkavállalók közösségi oldal neve csoportot hozzanak létre, azokon keresztül kommunikáljanak. Ezért az alperes nem felelős a közösségi oldal neve csoportban megvalósult kommunikációért, egyébiránt pedig a munkaidő-beosztáshoz fűződő jogos érdek miatt történt a közlés.

[13] Az alperes viszontkeresetet is előterjesztett, melyben a jogellenes munkaviszony megszüntetésre tekintettel 183.000 forint átalánykártérítés megfizetésére kérte kötelezni a felperest.

[14] A felperes kérte a viszontkereset elutasítását.

Pertörténet

[15] Az elsőfokú bíróság 57.M.3147/2016/24. számú ítéletével a keresetet elutasította és kötelezte a felperest 163.000.- forint átalánykártérítés megfizetésére, ezt meghaladóan a viszontkeresetet elutasította. A felperes fellebbezése folytán eljáró Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 4.Mf.680.396/2018/4. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. A felperes felülvizsgálati kérelme kapcsán eljáró Kúria, mint felülvizsgálati bíróság Mfv.I.10.085/2019/9. számú végzésével a másodfokú bíróság ítéletét az elsőfokú bíróság ítéletére is kiterjedően hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította.

Az elsőfokú bíróság döntése

[16] A megismételt eljárásban az elsőfokú bíróság a fizetési felszólítást hatályon kívül helyezte, a keresetet elutasította, kötelezte a felperest 163.000.- forint általánymunkaadókat terhelő járulékok megfizetésére, egyebekben a vizontkeresetet elutasította.

[17] A határozat indokolása szerint a felek között két típusú jogviszony állt fenn a perbeli időszakban: egy munkaviszony és egy egészségügyi betegjogi jogviszony. Ezért az elsőfokú bíróságnak azt kellett vizsgálnia, hogy a betegjogi jogsértés és az adatvédelmi jogsértések megállapíthatók-e, illetőleg mennyiben voltak kihatással a munkaviszonyra.

[18] Az elsőfokú bíróság az információs rendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (a továbbiakban: Info tv.) 3. § 2. és 3. pontja alapján megállapította, hogy azon közlés, miszerint „Felperes1 leletei rendben vannak”, különleges adatnak minősül, abból ugyanis beazonosítható az érintett személye, valamint olyan információt tartalmaz, amely az egészségi állapotra vonatkozik. Ez az információ a 2016. szeptember 27-i közösségi oldal neve bejegyzésben került említésre, ezért a felperes hivatkozásával szemben az nem a Hepatitis C vizsgálattal kapcsolatos eredményre vonatkozott, mivel ezen vizsgálatot az alperes 2016. október 5-én rendelte el a felperes 2016. szeptember 28-i e-mailjében foglaltakra figyelemmel. Az elsőfokú bíróság egyetértett a felperes azon hivatkozásával, hogy ha a munkavállaló megosztott információkat a munkatársaival, az nem jelenti azt, hogy ezen megosztott információkat bárki részére átadhatók a felperes hozzájárulása nélkül. A meghallgatott tanúvallomásokból kitűnt, hogy a tanúk egyöntetűen úgy nyilatkoztak, hogy a call centeres munkatársaknak nem volt hozzáférése a leletekhez, a felperes volt az, aki rendszeresen megosztott információkat a saját betegségéről. A felperes azon hivatkozása, mely szerint a kollégái tudtak a hepatitis vizsgálatáról és annak eredményéről, nem valós.

[19] Az elsőfokú bíróság szerint a hivatkozott közlés („Felperes1 leletei rendben vannak”) nem valósított meg adatvédelmi jogsértést. Ugyan ezen közlésből azt a következtetést le lehetett vonni, hogy a felperesnél gyanú merülhetett fel, hogy korábban a leletei nem voltak rendben, de értékelte azt a bíróság, hogy a tanúk mindegyike alátámasztotta, hogy a felperes széles körben osztott meg információkat az egészségi állapotáról. Ezért valószínűsíthetően a felperestől származó információ útján tudtak a munkatársak a felperes betegségéről. Megállapítható volt, hogy a felperes Tanú4. közölte, hogy a leletei rendben vannak és a tanú ezt továbbította szó szerint Tanú1nak, aki ezt megosztotta a kollégáival. Mindezek alapján úgy ítélte meg az elsőfokú bíróság, hogy az alperes adatvédelmi jogsértést nem követett el.

[20] Az elsőfokú bíróság a betegjogi jogsérelemre való hivatkozást az Eütv. 3. § 1) és e) pontja, a 8. § (1)-(3) bekezdése, a 10. § (1)-(2) bekezdése, a 13. § (1)-(4) bekezdése, a 15. § (1)-(2) bekezdése, a 25. § (1) bekezdése és a 138. § (1) bekezdése alapján vizsgálta. Rögzítette, hogy a felek között abban volt vita, hogy egy korábban levett vérmintából történő markervizsgálat beavatkozásnak minősül-e vagy sem. Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a korábbiaktól eltérően teljesen más célból rendelte el az eljáró orvos a vérminta újabb elemzését. Az elsőfokú bíróság utalt az Eütv. 13. § (3) bekezdésére és ezzel kapcsolatban megállapította, hogy amennyiben a beteg nem tudja, hogy az orvosa milyen körben gondolkodik, milyen problémára gyanakszik, ehhez kapcsolódó pontosabb tájékoztatást sem tud kérni. A 2016. szeptember 28-i levélben ugyan a felperes részletes információkat közölt az egészségi állapotáról, de az - a szavak általános jelentése és tartalma alapján - nem értékelhető egy konkrét műtetre való felkérésként, hanem csupán tájékozódásként. Az alperes mulasztott akkor, amikor nem tájékoztatta a felperest arról, hogy melyik orvoshoz kerül az ügye, és így nem biztosított lehetőséget arra, hogy ennek kapcsán ellenvetéssel éljen, ezért sérült a szabad orvosválasztáshoz fűződő joga. Az alperes arra hivatkozott, hogy a vizsgálat azért volt szükséges, hogy dönteni lehessen arról, hogy a műtét egyáltalán elvégezhető-e. Az elsőfokú bíróság szerint a páciensnek teljeskörű tudomással kell bírnia arról, hogy milyen vizsgálatok kerülnek elvégzésre, hogy a szükséges vizsgálatok ismeretében dönthessen arról, hogy egyáltalán el akarja-e végezni azt a beavatkozást, vizsgálatot vagy akár más kezelőorvost, intézményt válasszon. Az alperes ezért a felperes betegjogait megsértette. Ezt követően az elsőfokú bíróság vizsgálta, hogy ez a típusú betegjogi jogsértés mennyiben volt kihatással a felek közötti munkaviszonyra, figyelemmel a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) 78.§ (1) bekezdés a) és b) pontjára. Hangsúlyozta, hogy a tájékoztatási kötelezettség nem teljesítése semmilyen hátrányos következménnyel nem járt, ugyanakkor a felperes részére plusz információt biztosított a fertőzés hiányáról, vagyis semmilyen sérelem nem történt a jogsértés tényén kívül. Rögzítette, hogy a tájékoztatás hiánya nem alapoz meg olyan súlyú bizalomvesztést, amely olyan jelentős mértékű, hogy azonnali hatályú felmondás alapjául szolgálhatna, a jogsértés nem áll arányban az azonnali hatályú felmondással.

Fellebbezés és fellebbezési ellenkérelem

[21] Az ítélet ellen mindkét fél fellebbezést terjesztett elő.

[22] A felperes fellebbezésében elsődlegesen az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását kérte annak megállapításával, hogy az azonnali hatályú felmondás jogszerű volt és kérte a viszontkereset elutasítását, másodlagosan kérte az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság utasítását a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára.

[23] Hivatkozásképpen előadta, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást helytelenül, irat- és valóságellenesen állapította meg, a tanúvallomásokat helytelenül értékelte. Helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a Tanúl által tett közlés az Info tv. szerinti különleges adat továbbításának, illetőleg kezelésének minősül. Az Info tv. taxatív

felsorolja a különleges adat kezelhetőségének eseteit, ilyen az érintett hozzájárulása. A felperes sem írásban, sem szóban nem adott hozzájárulást a különleges adat kezelésére, ilyenre az alperes sem hivatkozott. Az alperes által hivatkozott okok, mint az egyéb munkavállalók tájékoztatása, a beosztás szervezése vagy a kismama munkavállalók megnyugtatója, nem minősül az Info tv. szerinti jogos adatkezelésnek.

[24] Az időbeliség alapján valóban megállapítható, hogy a közlés nem a Hepatitis C vizsgálatra vonatkozott, azonban az, hogy a felperes rosszul ítélte meg, hogy egy, a tudta nélkül tett közlés pontosan melyik különleges adatra vonatkozik, melyik vizsgálat kapcsán melyik lelethez, nem jelenti azt, hogy nem történt jogsértés. A közlés különleges adatra vonatkozik, abból beazonosítható a felperes személye és olyan információt tartalmaz, amely az egészségi állapotra vonatkozik. A jogsértés szempontjából teljesen közömbös, hogy melyik vizsgálat vonatkozásában történt. Hangsúlyozta, hogy Tanú2 tanúvallomása kiemelt jelentőséggel bír, hiszen a tanú kérdésre elismerte, hogy a felmondás napján mutatta meg a felperes részére a háta mögött zajló közösségi oldal neve beszélgetést, amelynek tartalma az volt, hogy a leletei rendben vannak. Ebből következően a felperes teljes joggal volt abban a feltevésben, hogy az általa nem kért hepatitisz labor vizsgálat eredménye a kollégák számára már ismert volt és azt egymással megosztották. Annak sincs jelentősége, hogy a call centeres munkavállalók nem rendelkeztek hozzáféréssel a lelethez, ez ugyanis nem semlegesíti Tanú1 jogellenes különleges adat továbbítását, mely önmagában is megvalósítja az adatvédelmi jogsértést. Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy az a tény, hogy kollégáival időnként a felperes megosztott bizonyos információkat, nem jelenti azt, hogy ezen információk korlátlanul továbbíthatóak lettek volna. Vitán felül áll, hogy a közlés különleges adatot tartalmazott, melyet a felperes kizárólag Tanú4. osztott meg, sem neki, sem pedig Tanú1nak nem adott hozzájárulást, hogy az adatot továbbítsa, és a közlés címzettjei nem tudtak az információról. A felperes különleges adatai - hozzájárulása nélkül - két ízben is továbbításra kerültek a felettesei részéről, mely egyértelműen adatvédelmi jogsértést valósított meg.

[25] Az alperes eljárása sértette - többek között - a tájékoztatáshoz, a szabad orvosválasztáshoz, az emberi méltósághoz és az önrendelkezéshez való jogokat. Helytállóan állapította meg azt is az elsőfokú bíróság, hogy a műtét vonatkozásában tett felperesi érdeklődés nem értékelhető egy konkrét műtetre való felkérésnek. Tévedett azonban az elsőfokú bíróság abban, amikor azt állapította meg, hogy a fenti jogsértések nem elég súlyosak ahhoz, hogy az azonnali hatályú felmondást megalapozzák. Az Eütv. kilenc betegjogost nevesít, melyből az alperes négyet megsértett, mely bőségesen elegendő a bizalomvesztéshez. Az alperes az adatvédelmi jogsértést is megvalósította, mindezek külön-külön is megalapozzák az azonnali hatályú felmondás jogszerűségét. A felperesnek a feletteseibe vetett bizalma is megrendült, mert különleges adataival visszaéltek. Habár adatvédelmi jogsértés nem bizonyítható a közvetlen kollégái körében, az megalapozottan feltehető, hogy a csatolt közlést megelőzően az alperes munkavállalói közötti beszélgetés tárgya volt az egészsége, így különleges adatai is. A felettesei ezen beszélgetéseken nem szüntették be, sőt Tanú1 szavaival élve még kötelességüknek is érezték, hogy abban részt vegyenek, adataival visszaéljenek és állapotáról tájékoztassák kollégáit, ezzel bátorítva, jóváhagyva a jogsértő viselkedést. Az alperes egészségügyi szolgáltatóként éppenhogy az egészségügyi jogszabályban biztosított jogait sértette meg több ízben is. Mindezek alapján az azonnali hatályú felmondás jogszerű volt.

[26] Az alperes fellebbezése az ítélet indokolásának megváltoztatására irányult a betegjogi jogsértések megállapításával kapcsolatban. Hivatkozásképpen előadta, hogy az alperes a betegjogi szabályokat és az Eütv. rendelkezéseit betartotta: a teszt elvégzéséhez felhasznált vérminta korábbi levételekor a vérvétel előtt az alperes megfelelő részletességű tájékoztatást nyújtott a felperesnek, továbbá az elvégzett Hepatitis vizsgálat eredményét a felperes részére megküldte. Így eleget tett a tájékoztatási kötelezettségnek. Az alperesnek minden egyes vérvizsgálatról, marker vizsgálatról nem kell külön tájékoztatnia a felperest. A vérminta levételéhez és a felperesi tünetegyüttesek okának felderítéséhez a felperes beleegyezése adott volt, illetve a Bartholin ciszta műtéttel kapcsolatban küldött e-mailjében a műtét elvégezhetőségének megállapítását maga kérte. A joggyakorlat jellemzően nem várja el, hogy egy vérvétel előtt minden, a mintából elvégezni tervezett vizsgálatra külön-külön részletesen adjon tájékoztatást az egészségügyi ellátó. E körben hivatkozott az Eütv. kommentárjára. Hivatkozott arra is, hogy több közzétett ítélet kimondja, hogy a tájékoztatásoknak azokra a kockázatokra kell kiterjednie, amelyek a beteg döntése (beleegyezése) szempontjából relevánsak lehetnek. Jelen perrel érintett vérvizsgálat esetében nem volt olyan kockázat, ami bármilyen egészségkárosodást eredményezhetett volna, ha a vérvizsgálatot elvégzik. Ezért sem kellett a felperest előzetesen, külön, kifejezetten a Hepatitis szerológiai vizsgálatról tájékoztatni és nem kellett ehhez a beleegyezése sem. Így nem sérült az Eütv. 13. § (3) bekezdése.

[27] A betegnek az Eütv. 8. § (1)-(2) bekezdése szerint az ellátását végző orvos megválasztásához van joga, a perbeli esetben azonban csak a szükséges ellátás (műtét) előkészítése kezdődött meg az alperes működési rendjének megfelelően. Ezért nem sérült az orvosválasztáshoz fűződő jog. Az alperes egy egészségügyi szolgáltatótól elvárható gondossággal járt el akkor, amikor a felperes levelét úgy értékelte, hogy az annak felderítésére irányult, hogy az ő esetében a műtét elvégezhető-e és ennek alapján megkezdte a felperes által a Bartholin ciszta műtéttel kapcsolatban átküldött egészségügyi adatok alapján a műtét elvégezhetőségének vizsgálatát. Ennek keretében került sor az alperes belső folyamatainak megfelelően a kérdés orvosszakmai igazgatóságra szignálására, első lépésként a komplex hepatitis szerológiai vizsgálat elvégzésére, amely elengedhetetlen volt. Egy műtetre való előkészítésnél az egyébként rendelkezésre álló, felperesi beleegyezés mellett levett vérmintából a műtét valamennyi kockázatát kizárandó az alperes jogosult és egyúttal az orvosszakmai szabályok alapján köteles is volt kizárni mindenfajta lehetséges fertőzést, ami esetlegesen kockázattal járhatott volna a műtét elvégzése során vagy egyenesen a műtét elvégzését akadályozta volna. A felperes maga jelentkezett az alperesnél az egészségügyi ellátás igénybevétele céljából, így az alperes nem fosztotta meg az alperest az egészségügyi intézmény és orvosválasztás lehetőségétől. A műtét elvégzése esetén a felperesnek a szabad orvosválasztáshoz való joga fennállt volna.

[28] Előadta, hogy egy műtét elvégezhetőségének megállapítása orvosszakmai kompetenciába tartozik. Az alperesnek nem kellett külön hozzájárulást kérni a hepatitis vizsgálat elvégzéséhez, egyrészt azért, mert a felperes a vérvétel alkalmával hozzájárult a vizsgálatok elvégzéséhez, másrészt a műtét kérésével is hozzájárulását adta, amely szükségszerűen magában foglalta a megelőző vizsgálatokhoz való hozzájárulást is. A

megelőző vizsgálatok típusának megválasztása pedig orvosszakmai kérdés, melyről a felperes nem dönthetett.

A másodfokú bíróság döntése és annak jogi indokai

[29] A fellebbezések – az alábbiak szerint – megalapozatlanok.

[30] A másodfokú bíróság a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: régi Pp.) 253.§ (3) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét csak a fellebbezési kérelem és a fellebbezési ellenkérelem korlátai között vizsgálta, a fellebbezés elbírálása során nem érintette az elsőfokú ítélet fellebbezéssel nem támadott rendelkezéseit, így a fizetési felszólítás hatályon kívül helyezésére vonatkozó ítéleti rendelkezést, valamint a viszontkereset részbeni elutasítását.

[31] A másodfokú bíróság a tényállást az alábbiakkal egészíti ki: a felperes többször, mintegy nyolcvan alkalommal vette igénybe az alperes egészségügyi szolgáltatásait a cafeteria terhére, ami választható juttatás volt. A felperes több alkalommal tájékoztatta a kollégáit betegségeiről és vizsgálatairól, beszámolt a hasmenéses tünetegyüttesről és az azzal együtt felmerült fertőző megbetegedésről is. A felperes közvetlen munkatársai között két kismama is volt, akik aggódtak a betegség miatt. 2016. szeptember 27-én a felperes telefonon tájékoztatta a csoportvezetőjét, Tanú4., hogy a leletei rendben vannak. Erről a csoportvezető tájékoztatta Tanú1 csoportvezető-helyettest. A csoportvezető-helyettes 2016. szeptember 27-én 7:51-kor a következő közösségi oldal neve üzenetet küldte a felperes öt közvetlen kollégájának: „Szia, szerencsére rendben van Felperes1 lelete”. A válaszok az alábbiak voltak: „Hálistennek”. „Szia, te tündér vagy. Kösz:”, „Kösz az infót”

[32] Mindenekelőtt észlelte a másodfokú bíróság, hogy a felperes megállapítási keresete nem felelt meg a régi Pp. 123. § (1) bekezdésének, mely szerint megállapításra irányuló egyéb kereseti kérelemnek csak akkor van helye, ha a kért megállapítás a felperes jogainak az alperessel szemben való megóvása végett szükséges és a felperes a jogviszony természeténél fogva vagy a kötelezettség lejártának hiányában vagy valamely más okból teljesítést nem követelhet. Az Mt. 78. § (3) bekezdése szerint a munkavállaló azonnali hatályú felmondása esetén a munkáltató köteles a 70. § (3) bekezdésében és a 77. §-ban foglaltakat alkalmazni, azaz a felperes követelhetett volna a felmentési időre járó távolléti díjat, teljesítést kérhetett volna. Emellett a munkaviszony megszűnésére tekintettel nem állt fenn a régi Pp. 123.§ (1) bekezdésben szabályozott további kógens jogszabályi feltétel sem, amennyiben a kért megállapítás a felperes jogainak az alperessel szemben való megóvása végett nem volt szükséges. Erre tekintettel a megállapítási kereset eljárási okokból megalapozatlan. A viszontkereset folytán azonban a másodfokú bíróság vizsgálta a munkavállalói azonnali hatályú felmondás indokait.

[33] Részben alapos a felperes fellebbezése az adatkezelés tekintetében. A perbeli időben hatályos Info tv. 3. § 3.b. pontja szerint különleges adat az egészségi állapotra vonatkozó személyes adat. A 3. § 2. pontja szerint személyes adat az érintettel kapcsolatba hozható adat – különösen az érintett neve, azonosítójele, valamint egy vagy több fizikai, fiziológiai, mentális, gazdasági, kulturális vagy szociális azonosságára jellemző ismeret – valamint az adatból levonható, az érintettre vonatkozó következtetés. A 4. § (1)-(2) bekezdései szerint személyes adat kizárólag meghatározott célból, jog gyakorlása és kötelezettség teljesítése érdekében kezelhető. Az adatkezelésnek minden szakaszában meg kell felelnie az adatkezelés céljának. Csak olyan személyes adat kezelhető, amely az adatkezelés céljának megvalósulásához elengedhetetlen, a cél elérése alkalmas. Személyes adat csak a cél megvalósulásához szükséges mértékben és ideig kezelhető. Az 5. § (2) bekezdése szerint különleges adat a 6. §-ban meghatározott esetekben, valamint akkor kezelhető, ha az adatkezeléshez az érintett írásban hozzájárul, illetőleg törvény közérdeken alapuló célból elrendeli vagy az törvényben kihirdetett nemzetközi szerződés végrehajtásához szükséges vagy azt az Alaptörvényben biztosított alapvető jog érvényesítése, továbbá nemzetbiztonsági, bűncselekmények megelőzése vagy üldözése érdekében vagy honvédelmi érdekből törvény elrendeli.

[34] A perbeli adatokból megállapíthatóan a felperes azért tájékoztatta a csoportvezetőjét arról, hogy a leletei rendben vannak, vagyis hogy nem beteg, hogy a munkaszervezésnél, a beosztásnál vele számoljon. A csoportvezető ugyancsak ezen célból továbbította az adatokat a csoportvezető-helyettesnek, e tekintetben nem merül fel jogellenes adatkezelés, ezek jogszerű intézkedések voltak. A további adattovábbítás indoka azonban a másodfokú bíróság szerint nem a munkaidő-beosztás volt. Tanú4 tanúvallomásából kitűnik, hogy a munkaidő-beosztásnak egyértelműen nem a közösségi oldal neve csoport volt a fóruma, a felperes közvetlen kollégái nem is voltak munkaidő-beosztásra jogosultak. Ebből, valamint az üzenet szövegéből és az arra adott válaszokból, továbbá abból, hogy az üzenetváltásból a felperest kihagyták, egyértelműen kitűnik, hogy a többi munkavállaló tájékoztatására nem a munkaidő-beosztása, illetve az arról való tájékoztatás érdekében, hanem abból a célból került sor, hogy a munkavállalók ne aggódjanak egy esetleges fertőzésveszély miatt. Ugyanakkor helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság és a fellebbezés sortán már nem is volt vitatott, hogy a fertőző betegség gyanúja - a felperes elsőfokú eljárásban előterjesztett hivatkozásával szemben - nem a Hepatitis C megbetegedéssel kapcsolatban merült fel, hanem a felperes által a munkatársakkal saját maga által megosztott hasmenéses tünetegyüttes kapcsán. Lényeges tehát, hogy a munkavállalók nem tudták azt, hogy a felperesnek konkrétan milyen betegsége van, csak arra vonatkozó adatot ismertek meg, hogy a felperes által elmondottakkal szemben a leletei rendben vannak, egészséges, nincs fertőző megbetegedése. Ugyanakkor a perbeli időben hatályos Info tv. 2.§ (4) bekezdése szerint nem kell alkalmazni e törvény rendelkezéseit a természetes személynek a kizárólag saját személyes céljait szolgáló adatkezeléseire. Az adattovábbítást a csoportvezető-helyettes eszközölte, mellyel megsértette az alperes adatkezelési szabályzatának 4.1., 4.4. pontját, mely szerint az információk csak a cég azon munkavállalóival oszthatóak meg, akiknek a munkájuk elvégzéséhez szükséges és olyan mértékben, ahogy szükséges, vagyis lényegében az Info tv. szerinti célhoz kötöttség és szükségesség, adattakarékosság elvét.

[35] Az alperes ugyanakkor nem sértette meg az egészségügyi és a hozzájuk kapcsolódó személyes adatok kezeléséről és védelméről szóló 1997. évi XLVII. törvény előírásait. A 2.§ d) pontja szerint orvosi titok: a gyógykezelés során az adatkezelő tudomására jutott egészségügyi és személyazonosító adat, továbbá a szükséges vagy folyamatban lévő, illetve befejezett gyógykezelésre vonatkozó, valamint a gyógykezeléssel kapcsolatban megismert egyéb adat; Az e) pont szerint egészségügyi dokumentáció: a gyógykezelés során a betegellátó tudomására jutott egészségügyi és személyazonosító adatokat tartalmazó feljegyzés, nyilvántartás vagy bármilyen más módon rögzített adat, függetlenül annak hordozójától vagy formájától. Az alperes a felperes állításával szemben egészségügyi szolgáltatóként semmilyen orvosi titkot, egészségügyi dokumentációt nem osztott meg a felperes munkatársaival, és így a felperes által állított, később elvégzett komplex szerológiai, Hepatitis vizsgálat adatait sem, arról kizárólag a felperest értesítette.

[36] A bírói gyakorlat szerint, még ha meg is valósul az adatkezelési szabályok megszegése, az nem egyenlő a személyes adatok védelméhez való jog megsértésével (PJD2021. 1.). Az alperes helyesen hivatkozott arra, hogy a felperest az adatközléssel összefüggésben nem vagyoni sérelem nem érte, semmilyen hátrány nem valósult meg, tekintettel arra, hogy az általa korábban a munkatársakkal megosztott fertőző betegsége vonatkozó nemleges információ hangzott el öt közvetlen munkatársa irányában, a vizsgálat tárgyát, a lelet megnevezését nem közölték. Ezért a közlés nem sértette a felperes személyiségi jogait, sem a felperes magánélethez való jogát, vagy jóhírnevét. Az alperes tanúvallomásokkal igazolta azt is, hogy nem beszélték ki a felperes betegségét. Mindezek alapján legfeljebb adatvédelmi incidens történt, személyiségi jogsértés azonban nem. Ezen felmondási indokot az Mt. 78. § (1) bekezdés a) pontja szerint kell értékelni, az azonban nem tekinthető sem jelentős mértékű kötelezettségszegésnek, sem szándékosnak vagy súlyosan gondatlannak. A felperes helytelenül hivatkozott arra fellebbezésében, hogy a jogsértés szempontjából teljesen közömbös, hogy melyik vizsgálat vonatkozásában történt, valamint, hogy a felperes teljes joggal volt abban a feltevésben, hogy az általa nem kért hepatitisz labor vizsgálat eredménye a kollégák számára már ismert volt és azt egymással megosztották. A felperes téves feltételezése saját magatartása volt, amely kizárólag az ő terhére értékelendő. Az azonnali hatályú felmondás kógens feltételeinek megvalósulását a felperesnek kellett bizonyítania, e körben volt jelentősége annak, hogy a felperes intézkedése alapjául szolgáló feltételezése nem bizonyult valósnak, az általa állított egészségügyi adattal visszaélés nem valósult meg, miként személyiségi jogsértés sem.

[37] Megalapozatlan az alperes fellebbezése a betegjogok megtartása tekintetében, de a felperes fellebbezése is az azonnali hatályú felmondás jogszerűsége vonatkozásában. Az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy az alperes megsértette az Eütv.-ben foglalt egyes betegjogokat, lényeges ugyanakkor a felmondás jogszerűsége/jogellenessége körében, hogy nem a felperes által hivatkozott valamennyi betegjogot és nem a felperes által állított mértékben. A felperes 2016. szeptember 28-i levele ugyan tartalmazott konkrét adatokat a bartholin ciszta műtét kapcsán, de a levél végén található kérdés, hogy „utána tudnátok nézni kérlek, hogy nálunk ez megoldható lenne-e?” mindösszesen általános tájékozódás volt, az elsőfokú bíróság erre vonatkozó következtetése helytálló volt. A felperes a levélre választ nem kapott, ehelyett az alperes úgynevezett ticket-et és beutalót készített. Az ezt követő eljárás a 10/A/10. számú okiratból megállapítható: e szerint az alperes munkatársa rögzíti: „Az itt dolgozó beteg keresett meg azzal, hogy itt végzünk-e Bartholin ciszta eltávolítást.

Nem ígértem semmit, de felvettem róla ticket-et. A sebészeti beutalóját küldi”. „Updated Description: Elvégezhető-e a műtét a Alperes1 Kórházban? Ha igen: A fentiek alapján pre-existing. Méltányosság? Orvosi indokoltság?” Ez alapján az orvosszakmai igazgató – tanúvallomása szerint és a ticket alapján – abban a hiszemben volt, hogy a felperesnek volt egy konkrét beavatkozás iránti kérése a ciszta eltávolítására, ezért – figyelemmel a felperes széleskörű orvosi dokumentációjára, és a negatív széklettenyésztés eredményére – a műtét elvégezhetőségének megállapítására elrendelte a korábban levett vérmintán a komplex szerológiai vizsgálatot. Ez tévedés volt, mert a felperes üzenete általános érdeklődést tartalmazott, ezért a ticket-et nem lehetett volna felvenni.

[38] Az Eütv. 5. § (3) bekezdés a) és b) pontjai szerint mindenkinek joga van olyan ismeretek megszerzéséhez, amelyek lehetővé teszik számára az egészsége védelmével és fejlesztésével kapcsolatos lehetőségek megismerését, valamint megfelelő tájékoztatáson alapuló döntését az egészséggel kapcsolatos kérdésekben, joga van továbbá tájékoztatást kapni az egészségügyi szolgáltatók által nyújtott egészségügyi ellátások jellemzőiről, azok elérhetőségéről és az igénybevétel rendjéről, továbbá a betegeket megillető jogokról és azok érvényesíthetőségéről. A másodfokú bíróság szerint a felperesnek valóban sérült az Eütv. 8. § (1) bekezdésében szabályozott egészségügyi szolgáltató megválasztásához való joga, de az orvosválasztáshoz való joga nem. Az Eütv. 8.§ (1) bekezdése az ellátást végző orvostól rendelkezik, a felperes azonban ellátást a perbeli panaszával kapcsolatban még nem vett igénybe. Emellett az orvosválasztás jogát szűkíti a 8.§ (1) bekezdése szerint a beteg egészségi állapota által indokolt ellátás szakmai tartalma, továbbá a 8.§ (2) bekezdése szerint az (1) bekezdés szerinti orvosválasztás joga az egészségügyi szolgáltató működési rendjének megfelelően gyakorolható. Az orvosszakmai igazgató volt jogosult a műtét elvégezhetősége tárgyában szakmai döntést hozni, ezt a felperes nem vitatta, ezért a szabad orvosválasztás joga nem sérült.

[39] A felperesnek nem sérült az Eütv. 10.§-ban szabályozott emberi méltósághoz való joga. A felperes emberi méltóságát tiszteletben tartották, beavatkozást – figyelemmel az Eütv. 3.§ 1) pontja szerinti fogalom meghatározásra – nem végeztek el rajta, személyes szabadságát nem korlátozták.

[40] Sérült azonban a felperes Eütv. 13.§ (2) bekezdés b), d), e) pontjai szerinti tájékoztatási és döntési joga: nem kapott tájékoztatást az általa feltett kérdésre (az alperesnél elvégezhető-e a műtét), a javasolt vizsgálatokról, elvégzésének, illetve elmaradásának lehetséges előnyeiről és kockázatairól, annak tervezett időpontjairól, a döntési jogáról, még ha a vizsgálat annak megállapításához volt is szükséges, hogy a műtét elvégezhető-e egyáltalán. Sérült továbbá az Eütv. 14.§ szerinti önrendelkezési jog: a törvény 3.§ c) pontja szerint egészségügyi ellátás: a beteg adott egészségi állapotához kapcsolódó egészségügyi tevékenységek összessége. A 3.§ k) pontja szerint vizsgálat: az a tevékenység, amelynek célja a beteg egészségi állapotának felmérése, a betegségek, illetve kockázatok felderítése, a konkrét betegség(ek) meghatározása, prognózisuk, változásuk megállapítása, a gyógykezelés eredményességének, valamint a halál bekövetkeztének és a halál okának megállapítása; A kb) pont meghatározza a diagnosztikai vizsgálat fogalmát: az egészségügyi szolgáltatóhoz forduló beteg panasza okának feltárására irányuló vizsgálat; A 15.§ (2)-(3) bekezdése szerint az önrendelkezési jog gyakorlása keretében a beteg szabadon döntheti el, hogy kíván-e

egészségügyi ellátást igénybe venni, illetve annak során mely beavatkozások elvégzésébe egyezik bele, illetve melyeket utasít vissza. A betegnek joga van arra, hogy a kivizsgálását és kezelését érintő döntésekben részt vegyen. Az e törvényben foglalt kivételektől eltekintve bármely egészségügyi beavatkozás elvégzésének feltétele, hogy ahhoz a beteg megtevéstől, fenyegetéstől és kénysztől mentes, megfelelő tájékoztatáson alapuló beleegyezését (a továbbiakban: beleegyezését) adja. Ez utóbbi hiányzott a perbeli esetben. Bár beavatkozásra a perbeli esetben nem került sor, de az egészségügyi tevékenység körébe tartozó diagnosztikai vizsgálatra igen, melyhez szükség lett volna a felperesnek az Eütv. 15.§ (2) bekezdés szerinti beleegyezésére.

[41] Az alperes ugyancsak megalapozatlanul állította, hogy a felperes hozzájárult a vizsgálatához a 2016. szeptember 20-i vérvétellel. A vérvételre a felperes hasmenéses megbetegedésével összefüggésben került sor. Az 1997. évi XLVII. törvény 12.§ (2) bekezdése szerint abban az esetben, ha az érintett önként fordul az egészségügyi ellátóhálózathoz, a gyógykezeléssel összefüggő egészségügyi és személyazonosító adatainak kezelésére szolgáló hozzájárulását - ellenkező nyilatkozat hiányában - megadottnak kell tekinteni, és erről az érintettet (törvényes képviselőjét) tájékoztatni kell. A 9.§ (1) bekezdése szerint az egészségügyi adatok felvétele a gyógykezelés része. A kezelést végző orvos, illetve a tisztiorvos dönti el, hogy a szakmai szabályoknak megfelelően - a kötelezően felveendő adatokon kívül - mely egészségügyi adat felvétele szükséges a 4. § (1) bekezdése szerinti célból. A (2) bekezdés előírja, hogy az érintett gyógykezelésével kapcsolatos tevékenységet végző egyéb személy a kezelést végző orvos utasításának megfelelően, illetve a feladatai ellátásához szükséges mértékben vehet fel egészségügyi adatot. Az egyes betegségek ellátása, kezelése a törvény 4.§ (1) bekezdés a) pontja alapján önálló adatkezelésnek minősülnek. Bár az egészségügyi adatok a törvény 10.§-a szerint összekapcsolhatóak, de ehhez szükséges a beteg egyértelmű nyilatkozata, hogy az egészségügyi ellátóhoz fordul. A felperes esetében ez hiányzott. A felperes műtétrel kapcsolatos levele ugyanis általános tájékoztatás iránti kérést tartalmazott arra nézve, hogy a műtét megoldható-e az alperesi kórháznál, ami lényegében azt jelenti, hogy végeznek-e ilyen műtétet. Annak szakmai indokoltságát és elvégezhetőségét a felperes Eütv. 15.§ (2) bekezdése szerinti beleegyezése alapján lehetett volna vizsgálni a beutaló birtokában. Ezzel kapcsolatosan az alperes helyes eljárása az lett volna, hogy tájékoztatja arról, hogy a műtét az alperes kórháza végez, de annak tényleges elvégzése érdekében milyen szakmai vizsgálatok szükségesek.

[42] A felperessel ugyan beavatkozást nem végeztek el, azonban az Eütv. 3. § szerinti egészségügyi vizsgálatot lefolytatta a korábban levett leletén, amiről nem volt tudomása és amihez nem járult hozzá. Ezáltal az alperes egyértelműen megsértette a felperes 13. § (1) bekezdésében szabályozott teljes körű tájékoztatáshoz, valamint a (2) bekezdésben szabályozott részletes tájékoztatáshoz való jogát.

[43] A másodfokú bíróság szerint a felperes a rá háruló bizonyítási kötelezettség ellenére nem bizonyította az emberi méltósághoz való jog sérelmét: a felperes korábbi vérmintáján elvégzett szerológiai vizsgálat ezt nem valósítja meg. Megalapozatlanul állította a felperes, hogy sérült az Eütv. 25. § szerinti orvosi titoktartáshoz való jog. A bizonyítási eljárás adataiból megállapítható, hogy az alperes kizárólag a felperessel közölte az orvosi dokumentációt, azokat illetéktelen személy, így a munkatársak részére nem továbbította,

ahhoz a munkatársak egyéb módon sem fértek ahhoz hozzá. Ezért az Eütv. 138. §-a sem sérült.

[44] Ugyan az alperes megsértette a felperes több betegjogát, értékelni kellett azonban, hogy ennek oka a felperes műtét elvégzésére vonatkozó levelének téves értelmezése volt, az alperest visszaélési szándék nem vezette, sőt, szándéka szerint éppenhogy előnyben kívánta a felperest részesíteni a részletes és lelkiismertes kivizsgálással abban a téves tudatban, hogy rendelkezésre áll a felperes egyértelmű hozzájárulása. Az orvosszakmai igazgató tanúvallomásaiban elmondta, hogy a vizsgálatot a felperes kórképe alapján orvosszakmai indokok alapján rendelte el annak érdekében, hogy megállapítsa, hogy a műtét elvégezhető-e. A felperes a peres eljárás során már maga sem vitatta a vizsgálat orvosszakmai indokoltságát. A tévedés az volt, hogy a tanú úgy gondolta a ticket alapján, hogy a felperes részéről volt egy konkrét kérés a műtét elvégzésével kapcsolatban. A tanú elmondta, hogy különösen gondosan járt el a felperes esetében, mivel látta, hogy ő az egyik kolléganője és „ilyenkor az ember igyekszik a munkatársáért mindent megtenni, hogy az ő egészsége helyreálljon”. A széles körű orvosi dokumentáció és a negatív széklet lelet alapján találta úgy, hogy indokolt lehet egy hepatitisz szerológia. Emellett lényeges körülmény, hogy beavatkozás nem történt, mindössze egy korábbi vérminta vizsgálata valósult meg, mellyel kapcsolatban a felperes ugyancsak félreértette az alperes eljárását: úgy gondolta, hogy a munkatársai kérték a vizsgálatot és velük annak adatait megosztották. Személyiségi jogi sérelem nem valósult meg. A következetesen érvényesülő bírói gyakorlat szerint az egyes Eütv.-ben nevesített betegjogok nem eredményeznek automatikusan személyiségi jogsérelmet (Pfv.III.20.183/2020/7, Pfv.III.20.635/2019/5.). A betegjogok nem az individuum kibontakozását biztosítják, hanem a kiszolgáltatott beteg védelmét az egészségügyi szolgáltatóval szemben. A törvénynek erre a céljára figyelemmel a betegjogokhoz nem fűződik abszolút védelem, megsértésük önmagában nem jelent személyiségi jogsértést (Fővárosi Ítéltábla 7.Pf.20.288/2019/3.). Az információhiány adott esetben sértheti az egészséghez és testi épséghez való nevesített személyiségi jogokat, mert tervezhetetlenné teszi a beteg további életmódját egészsége megőrzésére vonatkozó törekvéseit, a perbeli esetben azonban ilyen hátrány nem állapítható meg.

[45] Ezen felmondási indok az Mt. 78.§ (1) bekezdés b) pontja körében értékelendő. A következetes ítélkezési gyakorlat szerint a munkaviszony fenntartását lehetetlenné tevő magatartás akkor lehet a munkaviszony azonnali hatályú megszüntetésének jogszerű indoka, ha emiatt nemcsak a másik fél véleménye szerint lehetetlen az adott körülmények között a munkaviszony fenntartása, hanem a hivatkozott magatartás objektíve teszi folytathatatlanná a munkaviszonyt (MD.I.272.). A munkavállalók által az Mt. 78. § (1) bekezdés b) pontjára alapított azonnali hatályú felmondás nem jogszerű, ha a munkaviszony fenntartását munkavállalói oldalon ellehetetlenítő, a bizalomvesztést részükről objektíven megalapozó magatartás, körülmény a munkáltató oldalán nem állapítható meg (BH2020. 21.). A másodfokú bíróság szerint objektív lehetetlenülés a konkrét esetben nem állapítható meg, a személyiségi jogi sérelem szintjét el nem érő, konkrét hátránnyal nem járó alperesi hiba, a betegjogok kisebb fokú megsértése, mely enyhe gondatlanságból következett be, nem alapozza meg az azonnali hatályú felmondást. A felperes által hivatkozott felmondási indokok sem külön-külön, sem együttesen nem valósítottak meg minősített kötelezettségszegést, illetőleg objektív lehetetlenülést.

[46] A felperes nem jelölte meg fellebbezésében, hogy milyen jogszabálysértésre tekintettel kéri az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezést, az ügy érdemi eldöntésére kiható lényeges eljárási szabálysértés nem volt megállapítható.

[47] Mindezekre tekintettel a másodfokú bíróság a régi Pp. 253.§ (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

Záró rész

[48] A nagyobb részben pervesztes felperes köteles az alperes másodfokú perköltségének megfizetésére a pervesztesség arányában a régi Pp. 81.§ (1) bekezdése alapján.

[49] A felperes munkavállalói költségkedvezményre jogosult, ezért helyette a fellebbezési illetéket a Magyar Állam viseli. A le nem rótt fellebbezési illeték összege az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 46.§ (1) bekezdésén alapul. Az alperes az Itv. 48.§ szerinti fellebbezési illetéket leróta.

[50] Az ítélet elleni fellebbezést a régi Pp. 233.§-a zárja ki.

Budapest, 2022. május 3.

dr. Vajas Sándor s.k.
dr. Kovács Edit s.k.
a tanács elnöke
bíró

dr. Kulisity Mária s.k.

előadó bíró